

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Аббасов Фазіль Севіндікович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає частинам першій, другій статті 24 Конституції України (є неконституційним), положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, згідно з яким: „Підпункти 11 – 27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотньої дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

На думку автора клопотання, оспорювана норма суперечить гарантованому частиною першою статті 24 Конституції України принципу рівності конституційних прав і свобод громадян, оскільки безпідставно звужує обсяг можливостей підозрюваних на реалізацію права на оскарження повідомлення про підозру, передбаченого пунктом 10 частини першої статті 303 КПК України (чинним на момент звернення заявника до слідчого судді зі скаргюю на повідомлення про підозру), як складової частини конституційного права на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, передбаченого частиною другою статті 55 Основного Закону України, а також порушує принцип правової визначеності.